Lietas Nr. C771085024
C-01006-26/97
ECLI:LV:RPT:2026:0612.C771085024.3.S

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2026.gada 12.jūnijā

Rīgas pilsētas tiesa:

tiesnese Ilona Zelmene

ar tiesas sēdes sekretāri /Persona A/,

piedaloties prasītājas /Nosaukums A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam /Persona B/,

atbildētājas /Nosaukums B/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam /Persona C/ un

atbildētājas /Persona D/ pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei /Persona E/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /Nosaukums A/ prasībā pret /Nosaukums B/ un /Persona D/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2024.gada 18.aprīlī prasītāja /Nosaukums A/ vērsusies tiesā ar prasību pret atbildētājām /Nosaukums C/ un /Persona D/ par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1635., 1669., 1779.pantu, Komerclikuma 207., 208., 221.pantu, lūgts piedzīt par labu prasītājai solidāri no atbildētājām zaudējumus 1 641 588,89 *euro* apmērā.

Prasība pamatota turpmāk norādītiem apstākļiem un argumentiem.

[1.1] 2014.gada 16.maijā starp prasītāju un atbildētāju /Nosaukums D/ kā aizņēmēju tika noslēgts aizdevuma līgums Nr.2014/0031, saskaņā ar kuru atbildētājai tika izsniegts aizdevums 1 500 000 *euro* apmērā. Ievērojot aizdevuma līguma 4.1.punkta nosacījumus, tika aprēķināti procenti par aizdevuma izmantošanu, kas prasības pieteikuma nosūtīšanas brīdī sastāda 164 588,89 *euro*.

Uz prasības celšanas brīdi iestājies aizdevuma atmaksas termiņš un atbildētājai ir pienākums atmaksāt aizdevumu un procentus par aizdevuma lietošanu.

2024.gada 12.janvārī Komercreģistra iestādes tīmekļvietnē tika publicēts paziņojums par /Nosaukums D/ pieņemto lēmumu par pamatkapitāla samazināšanu un noteikts viena mēneša kreditoru prasījumu pietikšanas termiņš. No pamatkapitāla samazināšanas noteikumiem redzams, ka pēc pamatkapitāla samazināšanas un daļu dzēšanas, sabiedrības vienīgajam dalībniekam netiek izmaksāta dzēsto daļu nominālvērtība, bet tiek atgriezts mantiskais ieguldījums – nekustamais īpašums, kas atrodas /Adrese A/, ko sabiedrības vienīgais dalībnieks kā sabiedrības dibinātājs ieguldīja sabiedrības pamatkapitālā 2007.gadā.

Neskatoties uz Komerclikuma 207.panta pirmajā daļā noteikto prasību paziņot par sabiedrības pamatkapitāla samazināšanu visiem sabiedrības kreditoriem, atbildētāja /Nosaukums D/ par pamatkapitāla samazināšanu kreditoriem nav paziņojusi.

2024.gada 6.februārī prasītāja nosūtīja uz atbildētājas /Nosaukums D/ juridisko adresi kreditora prasījumu, kurš bija pamatots arKomerclikuma 207.panta trešo daļu un kurā lūdza nodrošināt kreditora prasījumu ar nodrošinājumu, kura tirgus vērtībā nav mazāka par 1 641 588,89 *euro*.

Līdz prasības celšanas brīdim atbildētāja nav izpildījusi prasītājas likumisko prasību un nav nodrošinājusi kreditora prasījumu.

No Uzņēmumu reģistra izziņas un valsts notāra lēmuma redzams, ka 2024.gada 7.martā reģistrēta atbildētājas pamatkapitāla samazināšana un šobrīd sastāda 94 876 *euro*.

Tāpat arī no pamatkapitāla samazināšanas noteikumiem redzams, ka pēc pamatkapitāla samazināšanas un daļu dzēšanas, sabiedrības vienīgajam dalībniekam, kas ir atbildētāja /Persona D/, netiek izmaksāta dzēsto daļu nominālvērtība, bet tiek atgriezts mantiskais ieguldījums – nekustamais īpašums.

No Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.9937 ir redzams, ka 2024.gada 15.martā par nekustamā īpašuma īpašnieku kļuva atbildētāja /Persona D/, pamats atbildētājas /Nosaukums D/ 2024.gada 9.janvāra dalībnieka lēmums Nr.01/2024, Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2024.gada 7.marta lēmums Nr.6-12/21997, 2024.gada 14.marta nekustamā īpašuma pieņemšanas nodošanas akts.

[1.2] Atbildētāja /Nosaukums D/ pieļāvusi nokavējumu, nav atmaksājusi aizdevumu, turklāt mēģina izvairīties no saistību izpildes, bet atbildētāja /Persona D/ kļuva par /Nosaukums D/ faktiski vienīgā aktīva - nekustamā īpašuma īpašnieci, nelikumīgi apejot kreditoru likumiskās intereses un sniedzot nepatiesās ziņas Uzņēmumu reģistram.

Līdz ar to ir redzams, ka atbildētājas /Nosaukums D/ un /Persona D/, apejot likuma prasības un kreditoru likumiskās intereses, nepildot līguma saistības un izvedot vienīgo aktīvu - nekustamo īpašumu no /Nosaukums D/ pamatkapitāla, ar neatļautu darbību nodarīja zaudējumus prasītājam.

[2] 2024.gada 23.maijā tiesā saņemti atbildētāju rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst.

Atbildētājas norāda, ka prasītāja prasības pieteikumā nav sniegusi juridisko pamatojumu prasībai daļā pret /Persona D/ kā /Nosaukums B/ dalībnieci un/vai valdes locekli, ņemot vērā, ka Komerclikuma 137.panta trešajā daļā nepārprotami norādīts, ka“Dalībnieks neatbild par sabiedrības saistībām.”

Atbildētāja /Nosaukums B/, saņemot sākotnējo prasītājas pretenziju 2024.gada februārī, ir sniegusi gan prasītājai, gan arī Uzņēmumu reģistram argumentētus iebildumus, tostarp norādot, ka prasītājanav /Nosaukums B/ kreditors; fakts, ka /Nosaukums B/ grāmatvedības reģistros šāda kreditora nav, izskaidro arī to, kāpēc prasītājai netika sūtīts rakstveida paziņojums par sabiedrības pamatkapitāla samazināšanu; prasītājas prasījumam, pat ja tāds savulaik būtu bijis, būtu iestājies noilgums vismaz jau 2022.gada maijā; veicot prasītājas pārstāvja /Persona F/ un ar viņu saistīto dažādās valstīs reģistrēto komercsabiedrību darbības pārbaudi, /Nosaukums B/ juridiskie konsultanti ir konstatējuši iespējamas naudas līdzekļu legalizācijas pazīmes. /Persona F/ ir amatpersona virknē čaulas veidojumu, kas neveic reālu saimniecisko darbību, kam nav sava biroja (no profesionāliem starpniekiem tiek nomāti pastkastītes pakalpojumi), kuru publiski pieejamie finanšu pārskati būtiski neatbilst it kā īstenotajai saimnieciskajai darbībai. Minētie apstākļi liek secināt, ka /Persona F/ pārstāvētie čaulas veidojumi, visticamāk, tiek izmantoti naudas līdzekļu izcelsmes maskēšanai un šo veidojumu patiesā labuma guvēja slēpšanai.

Prasītāja nav arī cēlusi prasību /Nosaukums E/ šķīrējtiesā (/Nosaukums F/) Šveicē par “parāda” piedziņu, kā to noteikusi Rīgas pilsētas tiesa 2024.gada 12.marta lēmumā, ko prasītāja pievienojusi savam prasības pieteikumam.

Atbildētājas neatzīst Latvijas tiesas jurisdikciju izskatīt prasībā norādīto strīdu uz prasībā norādīto apstākļu un apsvērumu pamata, jo prasītāja savu zaudējumu prasību balsta uz neesošu prasījumu, vien apgalvojot, ka tai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju /Nosaukums B/ prasītājas apgalvotajā apmērā.

Prasītāja nepamatoti apgalvo, ka /Nosaukums B/ pamatkapitāla samazināšanā ir pieļauta prettiesiska darbība, nelikumīgi apejot prasītājas kā kreditores likumiskās intereses un sniedzot nepatiesas ziņas Uzņēmumu reģistram.

Tā kā prasītāja nav pierādījusi, ka tai ir spēkā esošs prasījums pret atbildētāju /Nosaukums B/, arī šis prasītājas apgalvojums par viņas kā kreditores nepamatotu apiešanu pamatkapitāla samazināšanas procesā ir nepamatots.

Neskatoties uz prasītājas apgalvojumu, ka prasītājai ir nodarīti zaudējumi, viņa nav mēģinājusi tās apgalvoto parādu piedzīt no /Nosaukums B/.

Kā redzams no /Nosaukums B/ 2023.gada pārskata, kas ir publiski pieejams, /Nosaukums B/ 2023.gadu noslēgusi ar peļņu 217 664*euro* apmērā. Tāpat /Nosaukums B/ ir arī citi pamatlīdzekļi (bez nekustamā īpašuma) un aktīvi, tostarp, debitori 1 972 702*euro* apmērā, kas paši par sevi jau pārsniedz prasītājas kopējā prasījuma apmēru (ja tas būtu īsts prasījums).

Pie šādiem apstākļiem nav nekāda pamata apgalvojumam, ka /Nosaukums B/ pamatkapitāla samazināšanas rezultātā, prasītājai ir automātiski radušies zaudējumi, jo /Nosaukums B/ ir pietiekami mantas, lai segtu prasītājas prasījumu, ja tas būtu īsts (spēkā esošs) prasījums un prasītājai izdotos pierādīt prasījuma pamatojumu un līdzekļu izcelsmes tiesiskumu.

Atbildētājas ieskatos prasītājas patiesā un vienīgā interese ir iegūt nekustamo īpašumu /Adrese A/. Tāpēc prasītāja arī cēlusi formālu prasību, lai izpildītu Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 19.marta papildlēmumu un nezaudētu uz tā pamata zemesgrāmatā nostiprināto ķīlas tiesības atzīmi uz minēto nekustamo īpašumu kā prasības nodrošinājumu.

[3] 2024.gada 25.jūnijā tiesā saņemta prasītājas rakstveida atsauksme par atbildētāju rakstveida paskaidrojumiem.

Prasītāja uzskata, ka nav pamatots atbildētāju apgalvojums, ka prasītājs nav /Nosaukums G/ kreditors, jo no prasības pieteikumam pievienotājiem pierādījumiem ir redzams, ka prasījums pamatots ar starp pusēm parakstīto līgumu, bankas dokumentu par aizdevuma pārskatījumu, bilances saistību salīdzināšanas un apstiprināšanas aktu.

Tāpat arī atbildētājas nepamatoti norāda uz noilguma iestāšanos, jo prasības pamatā esošais aizdevuma līgums tika noslēgts 2014.gada 16.maijā, bet aizdevuma atmaksas termiņš iestājās 2019.gada 16.maijā.

Sakarā ar atbildētāju izteikumiem par kreditora naudas līdzekļu legālo izcelsmi, prasītāja vērš uzmanību, ka atbildētājas nav Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma subjekti, kas ir tiesīgi apšaubīt līdzekļu izcelsmi, konstatēt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas pazīmes un šajā sakarā pieprasīt informāciju.

[4] Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotais pārstāvis uzturēja prasību pilnā apmērā uz norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas /Persona D/ pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, uzturēja sniegtos rakstveida paskaidrojumus uz norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas /Nosaukums B/ pilnvarotais pārstāvis prasību neatzina, uzturēja sniegtos paskaidrojumus uz norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Noklausoties pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Lietā nodibināts turpmāk norādītais:

2014.gada 16.maijā starp prasītāju un atbildētāju /Nosaukums B/ noslēgts aizdevuma līgums Nr.2014/0031, saskaņā ar kuru atbildētājai tika izsniegts aizdevums 1 500 000*euro* apmērā.

Aizdevuma līgumā norādītā summa pārskaitīta atbildētājai 2014.gada 19.maijā, maksājuma mērķī norādot: saskaņā ar 19.05.2014. aizdevuma līgumu.

2024.gada 12.janvārī Uzņēmumu reģistra datu bāzē publicēts paziņojums par /Nosaukums B/ pieņemto lēmumu par pamatkapitāla samazināšanu un noteikts kreditoru pieteikšanās termiņš viens mēnesis. No pamatkapitāla samazināšanas noteikumiem izriet, ka sabiedrības vienīgajam dalībniekam netiek izmaksāta dzēsto daļu nominālvērtība, bet tiek atgriezts mantisks ieguldījums – nekustamais īpašums /Adrese A/, ko sabiedrības vienīgais dalībnieks kā sabiedrības dibinātājs ieguldīja sabiedrības pamatkapitālā 2007.gadā.

Saskaņā ar ierakstu Uzņēmumu reģistra datu bāzē, /Nosaukums B/ vienīgais dalībnieks un valdes loceklis ir atbildētāja /Persona D/.

2024.gada 6.februārī prasītāja nosūtīja atbildētājai /Nosaukums B/ kreditora prasījumu, kurā lūdz nodrošināt kreditora prasījumu ar nodrošinājumu, kura tirgus vērtība nav mazāka par 1 641 588,89*euro*. /Nosaukums B/ prasītājas prasību nav izpildījusi.

Saskaņā ar Uzņēmuma reģistra izziņu, 2024.gada 7.martā reģistrēta /Nosaukums B/ pamatkapitāla samazināšana un tas šobrīd sastāda 94 876*euro*.

Ar ierakstu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.9937 apstiprinās, ka 2024.gada 15.martā par nekustamā īpašuma /Adrese A/, kļuvusi atbildētāja /Persona D/. Pamats: atbildētājas /Nosaukums B/ 2924.gada 9.janvāra dalībnieku lēmums Nr.01/2024, Uzņēmumu reģistra 2024.gada 7.marta lēmums Nr.6-12/21997 un 2024.gada 14.marta nekustamā īpašuma pieņemšanas nodošanas akts.

[6.1] Lietā ir strīds par prasītājas prasījuma tiesībām pēc 2014.gada 16.maija aizdevuma līguma Nr.2014/0031 un prasītājas apgalvojuma, ka atbildētājas pieļāvušas prettiesiskas darbības /Nosaukums B/ pamatkapitāla samazināšanā, pamatotību.

[7] Prasība celta par solidāru zaudējumu piedziņu, pamatojot ar to, ka, atbildētājas nav atmaksājušas aizdevumu, kuram iestājies atmaksas termiņš un samazinot atbildētājas /Nosaukums B/ pamatkapitālu, nav paziņojušas par to prasītājai, kā arī nav nodrošinājušas prasītājas kreditora prasījumu, tādējādi padarot neiespējamu prasītājas no aizdevuma līguma izrietošā prasījuma apmierināšanu.

[7.1] Prasītāja solidāru atbildētāju atbildību pamatojusi ar Komerclikuma 169.pantu.

Tiesa ņem vērā, ka Komerclikuma 169.pants reglamentē valdes locekļa atbildību par kapitālsabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem, kuru cēlonis ir valdes locekļa rīcība.

Secīgi, minētā tiesību norma nosaka valdes un padomes locekļu vispārīgos pienākumus un atbildību sabiedrības priekšā. Šī tiesību norma neregulē valdes un padomes locekļu atbildību ne dalībnieku, ne arī trešo personu, tai skaitā kreditoru priekšā. Tāpat arī uz minētās tiesību normas pamata nevar tikt nodibināta solidāra atbildība sabiedrībai un valdes loceklim pret kreditoru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītāja nepamatoti pamatojusi prasību par solidāru zaudējumu piedziņu no atbildētājām ar Komerclikuma 169.pantu.

Vienlaikus norādāms, ka, lai arī Komerclikuma 169.pants reglamentē tikai valdes locekļa atbildību par kapitālsabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem, tas nenozīmē, ka valdes locekļi atbild tikai sabiedrībai. Valdes un padomes locekļus var saukt pie atbildības arī par kaitējumu, kas ar neatļautu darbību nodarīts trešajai personai.

[7.2] Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Pienākumu atlīdzināt zaudējumus nosaka Civillikuma 1779.pants, kas paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Civillikuma 1775.pants paredz pienākumu atlīdzināt katru zaudējumu, kas nav nejaušs.

Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu, zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs – kad tas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs – kad tā

cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvarama vara.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (/Persona G/. *Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., lpp.209.*).

No minētā secināms, ka, lai atbildētājām iestātos pienākums atlīdzināt prasītājai jebkādus zaudējumus, jākonstatē zaudējumu esamība un atbildētāju darbība vai bezdarbība, kā rezultātā zaudējumi nodarīti. Nepierādot kaut vienu no minētajiem priekšnoteikumiem, prasība par zaudējumu atlīdzināšanu nav apmierināma.

Izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus to savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi tai nodarīto zaudējumu esību un šo zaudējumu iestāšanos atbildētāju darbības vai bezdarbības rezultātā.

[7.3] Tiesas sēdē nodibināts, ka prasītāja zaudējumu rašanos saista ar faktu, ka atbildētājas nav atmaksājušas aizdevumu, kuram iestājies atmaksas termiņš un samazinot atbildētājas /Nosaukums B/ pamatkapitālu, nav paziņojušas par to prasītājai, kā arī nav nodrošinājušas prasītājas kreditora prasījumu, tādējādi padarot neiespējamu prasītājas no aizdevuma līguma izrietošā prasījuma apmierināšanu. Prasītājas mantas samazinājums ir aizdotās naudas apmērā.

Tiesa konstatē, ka prasītājas norādītie zaudējumi pēc būtības sakrīt ar tās apgalvoto prasījumu pret /Nosaukums B/ no 2014.gada 16.maija aizdevuma līguma. Tādējādi prasītāja par saviem zaudējumiem uzskata nevis konkrētas prettiesiskas darbības rezultātā radušos mantas samazinājumu, bet gan neatmaksātu aizdevuma summu un procentus.

Tiesa konstatē, ka lietā esošā 2014.gada 16.maija aizdevuma līguma Nr.2014/0031 dalībnieki līguma 9.10.punktā pielīguši, ka strīdi, nesaskaņas vai prasības, kas saistīti ar šo līgumu, tiks galīgi izšķirti saskaņā ar Starptautiskās tirdzniecības kameras šķīrējtiesas reglamentu viena vai vairāku šķīrējtiesnešu sastāvā, kas iecelti saskaņā ar minēto reglamentu. Šķīrējtiesas procesa vieta Cūga, Šveice. Šķīrējtiesas procesa valoda: angļu.

Tādējādi, aizdevuma līgums, uz kuru prasītāja balsta savu prasījumu, satur pušu vienošanos, ka visi strīdi, kas izriet no minētā līguma vai ir saistīti ar to, izskatāmi /Nosaukums H/ kameras šķīrējtiesā Šveicē. Līdz ar to jautājumi par aizdevuma līguma izpildi, prasījuma tiesības esību, apmēru, procentu aprēķinu un noilgumu ir pakļauti šķīrējtiesas jurisdikcijai.

Lai izvērtētu prasītājas norādīto zaudējumu esamību, tiesai nepieciešams vispirms konstatēt, ka prasītājai pastāv spēkā esošs prasījums pret /Nosaukums B/ 1 641 588,89*euro* apmērā. Šāda vērtējuma sniegšana pēc būtības nozīmētu strīda izšķiršanu par aizdevuma līgumu, kas ir pretrunā pušu noslēgtajai šķīrējtiesas vienošanās saistībai.

Tā kā prasītājas kreditora statuss un prasījuma apmērs nav konstatēts kompetentā šķīrējtiesas procesā, tiesai nav pamata atzīt par pierādītu vienu no zaudējumu atlīdzināšanas prasības priekšnoteikumiem – prasītājas tiesību aizskāruma esību konkrētā apmērā. Šādos apstākļos prasība nav apmierināma.

[7.3.1] Turklāt norādāms, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasība nevar aizstāt prasību par līgumsaistības izpildi. Lai gan prasītāja atsaucas uz aizdevuma līgumu un no tā izrietošu prasījumu, izskatāmajā lietā nav celta prasība par aizdevuma un procentu piedziņu no aizņēmēja, bet gan prasība par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar pamatkapitāla samazināšanu. Līdz ar to prasītājai bija pienākums pierādīt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus, tostarp konkrētu zaudējumu rašanos un to cēloņsakarību ar atbildētāju rīcību.

Tiesa noraida prasītājas argumentu, ka tai esot zudusi iespēja celt prasību par parāda piedziņu sakarā ar atbildētājas /Nosaukums B/ pamatkapitāla samazināšanu. Pirmkārt, pamatkapitāla samazināšana pati par sevi neapliecina sabiedrības mantas neesamību vai maksātnespēju. Otrkārt, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka sabiedrībai nepieder citi aktīvi vai ka iespējamā prasījuma piedziņa būtu objektīvi neiespējama. Treškārt, prasītāja nav vērsusies kompetentajā šķīrējtiesā ar prasību par aizdevuma piedziņu, līdz ar to nav konstatēta ne prasījuma esība, ne tā apmērs, ne arī piedziņas neiespējamība. Tādējādi prasītājas apgalvojumi par zaudētu iespēju realizēt prasījumu ir hipotētiski un nevar tikt atzīti par pietiekamu pamatu zaudējumu esamības konstatēšanai.

Turklāt no lietā esošajiem pierādījumiem nav konstatējams, ka prasītājas prasījuma apmierināšanas iespējas būtu zudušas vai būtiski samazinājušās tieši sabiedrības pamatkapitāla samazināšanas rezultātā.

Atbildētāju iesniegtie pierādījumi liecina, ka sabiedrībai pēc pamatkapitāla samazināšanas saglabājušies citi aktīvi, tostarp debitoru parādi ievērojamā apmērā. Proti, ar lietā esošo uzņēmuma gada pārskatu par 2023.gadu apstiprinās, ka 2023.gadu atbildētāja /Nosaukums B/ noslēgusi ar peļņu 217 664*euro*. Tāpat no gada pārskata redzams, ka sabiedrībai bez nekustamā īpašuma ir arī citi pamatlīdzekļi 96 785 *euro* vērtībā, kā arī debitori 1 972 702 *euro* apmērā, kas jau pārsniedz prasītājas prasījumu.

Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu secināt, ka sabiedrība kļuvusi maksātnespējīga vai ka tās mantas apjoms vairs nav pietiekams iespējama kreditora prasījuma segšanai.

Tāpat tiesa atzīst, ka Komerclikuma 207.panta normu iespējamais pārkāpums pats par sevi automātiski nerada kreditoram zaudējumus. Lai prasība būtu apmierināma, prasītājai bija jāpierāda, ka tieši paziņošanas pienākuma neizpildes vai mantas nodošanas rezultātā tai radušies konkrēti mantiski zaudējumi. Šādi pierādījumi lietā nav iesniegti.

Turklāt tiesa ņem vērā, ka prasītājas kā kreditora statuss starp pusēm ir strīdīgs. Lai gan prasītāja iesniegusi aizdevuma līgumu un citus dokumentus, izskatāmajā lietā nav vērtējams un galīgi izlemjams jautājums par aizdevuma prasījuma esamību, apmēru un izpildāmību, jo šī nav lieta par aizdevuma piedziņu. Tomēr pat pieņemot, ka prasītājai pastāv prasījums pret /Nosaukums B/, tas pats par sevi vēl nepierāda zaudējumu nodarīšanu Komerclikuma normu pārkāpuma rezultātā.

[7.4] Tiesas sēdē, atbildot uz atbildētāju pārstāvju un tiesas jautājumiem, prasītājas pārstāvis apstiprināja, ka prasība pret atbildētāju /Persona D/ tika celta kā pret fizisku personu, kas vienlaikus ir sabiedrības vienīgā dalībniece un valdes locekle, kura ar savu prettiesisko rīcību ir nodarījusi zaudējumus prasītājai.

Attiecībā uz prasību pret atbildētāju /Persona D/ kā pret sabiedrības dalībnieci, tiesa atzīst par pamatotu norādīt, ka saskaņā ar Komerclikuma 137.panta trešo daļu dalībnieks neatbild par sabiedrības saistībām. Kapitālsabiedrība ir patstāvīgs tiesību subjekts, kura atbild par savām saistībām ar visu savu mantu, savukārt dalībnieka atbildība par sabiedrības saistībām likumā nav paredzēta, izņemot īpašus gadījumus, kuri šajā lietā nav konstatēti.

Apstāklis, ka /Persona D/ bija vienīgā sabiedrības dalībniece un pamatkapitāla samazināšanas rezultātā saņēma nekustamo īpašumu, pats par sevi nerada tās pienākumu atbildēt par sabiedrības saistībām pret kreditoriem.

Prasītāja nav norādījusi nevienu tiesību normu, kas konkrētajos apstākļos pamatotu dalībnieces personisku atbildību par sabiedrības iespējamo parādu.

[7.4.1] Par atbildētājas /Persona D/ atbildību kā valdes loceklei, tiesa jau norādīja, ka saskaņā ar Komerclikuma 169.panta pirmo daļu valdes loceklis atbild sabiedrībai par zaudējumiem, kurus viņš nodarījis sabiedrībai, pārkāpjot savus pienākumus.

No šīs normas izriet, ka valdes locekļa atbildība primāri ir pret pašu sabiedrību, nevis pret trešajām personām vai kreditoriem.

Kreditors var celt prasību pret valdes locekli tikai tad, ja pastāv patstāvīgs tiesisks pamats valdes locekļa personiskajai atbildībai un ir pierādīti visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem prasītājas pārstāvja paskaidrojumiem, tiesa atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi kādu konkrētu prettiesisku darbību atbildētāja /Persona D/ veikusi kā valdes locekle, kādi zaudējumi tieši no šīs rīcības radušies prasītājai un, visbeidzot, cēloņsakarību starp /Persona D/ rīcību un prasītājas apgalvotajiem zaudējumiem.

Turklāt, kā jau konstatēts, prasītājas norādītie zaudējumi pilnībā sakrīt ar tās apgalvoto prasījumu no aizdevuma līguma, nevis ar kādu atsevišķu /Persona D/ kā valdes locekles rīcības rezultātā radušos kaitējumu.

[7.4.2] Savukārt, lai iestātos fiziskas personas civiltiesiskā atbildība saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu, kā jau norādīts, nepieciešams konstatēt atbildētājas prettiesisku rīcību, zaudējumu esamību un cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Tiesa atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi, ka atbildētāja /Persona D/ kā fiziska persona būtu veikusi kādu patstāvīgu prettiesisku darbību ārpus savu korporatīvo funkciju izpildes. Proti, visas prasītājas norādītās darbības saistītas ar dalībnieka lēmuma pieņemšanu, sabiedrības pamatkapitāla samazināšanas procedūru un mantas nodošanu sabiedrības dalībniekam.

Šīs darbības veiktas korporatīvo tiesisko attiecību ietvaros, nevis kā privātpersonas individuāla rīcība.

Tādēļ nav konstatējams patstāvīgs pamats /Persona D/ personiskajai civiltiesiskajai atbildībai kā fiziskai personai.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi tiesisku pamatu atbildētājas /Persona D/ personiskajai atbildībai ne kā sabiedrības dalībniecei, ne kā valdes loceklei, ne arī kā fiziskai personai. Komerclikuma 137.panta trešā daļa izslēdz dalībnieka atbildību par sabiedrības saistībām, savukārt lietā nav konstatēti tādi izņēmuma apstākļi, kas pamatotu atkāpšanos no minētā principa. Tāpat nav pierādīti priekšnoteikumi valdes locekļa vai fiziskas personas civiltiesiskajai atbildībai, jo prasītāja nav pierādījusi konkrētu prettiesisku rīcību, zaudējumu esību un cēloņsakarību starp /Persona D/ rīcību un prasītājas apgalvotajiem zaudējumiem. Līdz ar to prasība pret /Persona D/ nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 12.marta lēmumu un 2024.gada 19.marta papildlēmumu lietā Nr.3-12/07121-24/96 apmierināts prasītājas pieteikums par pirmsprasības nodrošināšanu un ierakstīta ķīlas tiesības atzīme Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.9937 prasības summas 1 641 588,89 *euro*apmērā /Persona D/ piederošajam nekustamajam īpašumam /Adrese A/. Noteikts, ka prasības nodrošinājums sniedzas līdz prasības summai 1 641 588,89*euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu, noraidot prasību, tiesa spriedumā atceļ prasības nodrošinājumu. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Ievērojot, ka prasība tiek noraidīta, tiesa atceļ ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 12.marta lēmumu un 2024.gada 19.marta papildlēmumu lietā Nr.3-12/07121-24/96 piemēroto prasības nodrošinājumu. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.^{1}pantu, tiesa

nosprieda

/Nosaukums A/ prasībā pret /Nosaukums B/ un /Persona D/ par zaudējumu piedziņu noraidīt.

Atcelt ar Rīgas pilsētas tiesas tiesneša 2024.gada 12.marta lēmumu un 2024.gada 19.marta papildlēmumu lietā Nr.3-12/07121-24/96 piemēroto prasības nodrošinājumu, ar kuru ierakstīta ķīlas tiesības atzīme Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr.9937 prasības summas 1 641 588,89 *euro*apmērā /Persona D/, personas kods /Personas kods A/, piederošajam nekustamajam īpašumam /Adrese A/, kadastra numurs /Adrese B/.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2026.gada 12.jūnija – Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā – 2026.gada 12.jūnijā.

Tiesnese Ilona Zelmene

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.